



Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

27. december 2018

## Indhold

### I *Lovgivningsmæssige retsakter*

#### FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2018/2056 af 6. december 2018 om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* ..... 1

#### DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv (EU) 2018/2057 af 20. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en midlertidig anvendelse af en generel ordning for omvendt betalingspligt ved levering af varer og ydelser over en bestemt værdi 3

### II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

#### FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2018/2058 af 17. december 2018 om fastsættelse for 2019 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet ..... 8

#### AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2018/2059 af 29. november 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændringen af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen <sup>(1)</sup> ..... 13

<sup>(1)</sup> EØS-relevant tekst.

★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/2060 af 20. december 2018 om ændring af beslutning 2009/791/EF med henblik på at give Tyskland tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem .....	20
★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2018/2061 af 18. december 2018 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/2/2018) .....	22
★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2018/2062 af 18. december 2018 om forlængelse af mandatet for chefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2018) .....	24
★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2018/2063 af 18. december 2018 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2018) .....	26
★ Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds afgørelse (EU) 2018/2064 af 14. december 2018 om fornyelse af det midlertidige forbud mod markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailinvestorer .....	27

#### RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

★ Afgørelse nr. 1/2018 truffet af Luftfartsudvalget EU/Schweiz, der er oprettet i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart af 12. december 2018 om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart [2018/2065] .....	30
---	----

---

#### Berigtigelser

★ Berigtigelse til Rådets direktiv (EU) 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig (EUT L 282 af 12.11.2018) .....	53
★ Berigtigelse til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1921 af 4. december 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/191/EU om tilladelse til Letland til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 168a i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 311 af 7.12.2018) .....	53

## I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

## FORORDNINGER

## RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/2056

af 6. december 2018

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende*

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 352,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 <sup>(1)</sup> er det bestemt, at den elektroniske udgave af EU-Tidende skal være forsynet med en avanceret elektronisk signatur, der er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret af et sikkert signaturgenereringssystem i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF <sup>(2)</sup>.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 <sup>(3)</sup> er der fastsat en retlig ramme for elektroniske signaturer, elektroniske segl, elektroniske tidsstempler, elektroniske dokumenter, elektroniske registrerede leveringstjenester og certificeringstjenester for webstedsautentifikation
- (3) Autentifikation ved brug af elektronisk segl frembyder tilsvarende garantier som den elektroniske signatur. Anvendelse af et elektronisk segl til autentifikation af EU-Tidende vil medføre en fremskyndelse af proceduren for offentliggørelsen af EU-Tidende på EUR-Lex-websiden.
- (4) Forordning (EU) nr. 216/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 216/2013 affattes således:

»1. Den elektroniske udgave af EU-Tidende skal være forsynet med en kvalificeret elektronisk signatur defineret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 <sup>(\*)</sup> eller med et avanceret elektronisk segl defineret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014. Kvalificerede certifikater

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT L 69 af 13.3.2013, s. 1).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

for elektronisk signatur eller elektronisk segl og fornyelser heraf skal offentliggøres på EUR-Lex-websiden, så offentligheden kan kontrollere den kvalificerede elektroniske signatur eller det kvalificerede elektroniske segl og sikre sig, at den elektroniske udgave af EU-Tidende er autentisk.

(\*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).«

#### *Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 2018.

*På Rådets vegne*

H. KICKL

*Formand*

---

# DIREKTIVER

## RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/2057

af 20. december 2018

**om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en midlertidig anvendelse af en generel ordning for omvendt betalingspligt ved levering af varer og ydelser over en bestemt værdi**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen bebudede i sin meddelelse af 7. april 2016 om en handlingsplan for moms sin hensigt om at fremsætte et forslag til et endeligt momssystem for grænseoverskridende handel mellem virksomheder i medlemsstaterne på grundlag af beskatning af levering af varer og ydelser på tværs af grænserne.
- (2) I lyset af det nuværende omfang af momssvig og det forhold, at ikke alle medlemsstater i lige høj grad påvirkes heraf, og eftersom det vil tage adskillige år at gennemføre det endelige momssystem, kan der være behov for nogle hastende og specifikke foranstaltninger.
- (3) I denne forbindelse har visse medlemsstater for at sætte ind mod udbredt karruselsvig anmodet om tilladelse til at indføre en midlertidig generel ordning med omvendt betalingspligt pr. transaktion over et bestemt beløb, som fraviger et af de generelle principper i det nuværende momssystem for så vidt angår betaling i flere led. Karruselsvig skyldes især den nuværende fritagelse for levering inden for fællesskabet, som giver mulighed for at få varer leveret momsfrit. En række handlende bedriver efterfølgende momssvig ved ikke at betale den moms, som de har modtaget fra deres kunder, til skattemyndighederne. Disse kunder, som besidder en gyldig faktura, har imidlertid fortsat ret til momsfradrag. De samme varer kan leveres flere gange ved atter at modtage fritagne leveringer inden for fællesskabet. Der kan foregå lignende karruselsvig ved levering af ydelser. Ved at udpege den afgiftspligtige person, som varer eller ydelser leveres til, som den betalingspligtige for momsen, vil fravigelsen fjerne muligheden for denne form for momssvig.
- (4) Medlemsstater, der udviser forskelle i udviklingen af deres skattemyndigheders kapacitet, bærer en særlig byrde i form af imødegåelse af større omfang af momssvig og tabte indtægter i forbindelse med gennemførelsen af momssystemet som omhandlet i artikel 27, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (5) For at begrænse risikoen for overførsel af svig til andre medlemsstater bør medlemsstater, som opfylder visse betingelser vedrørende omfanget af svig, navnlig med hensyn til karruselsvig, og som kan godtgøre, at andre kontrolforanstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe denne svig, have tilladelse til at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt. Desuden bør de godtgøre, at den forventede anslåede gevinst ved overholdelse af skattereglerne og skatteopkrævning som følge af indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt opvejer den anslåede ekstra byrde for virksomhederne og skattemyndighederne, og at virksomhederne og skattemyndighederne ikke pådrager sig omkostninger, der er højere end dem, der påløber som følge af anvendelsen af andre kontrolforanstaltninger.

<sup>(1)</sup> Udtalelse af 11.12.2018 (P8\_TA(2018)0496).

<sup>(2)</sup> Udtalelse af 31.5.2017 (EUT C 288 af 31.8.2017, s. 52).

- (6) Hvis en medlemsstat beslutter at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt, bør ordningen anvendes for alle ikkegrænseoverskridende leveringer af varer og ydelser over et fastlagt beløb pr. transaktion. Anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt bør ikke være begrænset til en bestemt sektor.
- (7) Medlemsstater, der beslutter at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt, bør indføre en særlig pligt til elektronisk indberetning for afgiftspligtige personer for at sikre, at ordningen fungerer og overvåges effektivt. De bør opdage og forebygge alle nye former for momssvig, såsom kunstig opdeling af afgiftsgrundlaget for transaktioner.
- (8) For at kunne vurdere om indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt i én medlemsstat fører til, at svig i stedet overføres til andre medlemsstater, og for at kunne vurdere graden af eventuel forstyrrelse af det indre markeds funktionsmåde er det hensigtsmæssigt at fastsætte en specifik forpligtelse til udveksling af oplysninger mellem de medlemsstater, der anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, og dem der ikke gør. Alle udvekslinger af oplysninger er omfattet af de gældende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger og fortrolighed, som omfatter undtagelser og begrænsninger for beskyttelse af medlemsstaternes eller Unionens interesser på beskatningsområdet.
- (9) For at kunne foretage en gennemsigtig vurdering af, hvordan anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt påvirker svig, bør disse medlemsstater fastsætte foruddefinerede evalueringskriterier med henblik på at fastslå omfanget af svig før og efter anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt.
- (10) Afgørelser om at tillade anvendelse af den generelle ordning for omvendt betalingspligt vil have budgetmæssig virkning, som kan være væsentlig for en eller flere medlemsstater. Derfor bør beføjelsen til at tillade anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt tillægges Rådet.
- (11) En medlemsstat, der beslutter at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt, bør anmode Kommissionen om at foreslå, at der anvendes denne ordning, og indgive relevante oplysninger for at sætte Kommissionen i stand til at behandle en sådan anmodning. Hvis det er nødvendigt, bør Kommissionen kunne anmode om yderligere oplysninger.
- (12) Da anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt kan have uventede følger for det indre markeds funktionsmåde på grund af eventuel overførsel af svig til andre medlemsstater, som ikke anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, bør Rådet som en beskyttelsesforanstaltning kunne ophæve alle gennemførelsesafgørelser om godkendelse af en anmodning om anvendelse af den generelle ordning for omvendt betalingspligt. I betragtning af behovet for at reagere hurtigt i en situation, hvor der konstateres en betydelig negativ indvirkning på det indre marked, bør der ved afstemning anvendes omvendt enstemmighed.
- (13) I lyset af usikkerheden om, hvilke følger den generelle ordning for omvendt betalingspligt kan få, bør anvendelsen deraf være tidsbegrænset.
- (14) For at nøje at kunne overvåge indvirkningen på det indre marked bør alle medlemsstaterne, hvis den generelle ordning for omvendt betalingspligt anvendes i mindst én medlemsstat, forelægge Kommissionen rapporter med henblik på vurdering af anvendelsen af ordningens indvirkning på omfanget af svig, virksomheders efterlevelseseffektivitet og overførsel af svig.
- (15) Rådets direktiv 2006/112/EF <sup>(1)</sup> bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

#### Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF indsættes følgende artikel:

##### »Artikel 199c

1. Uanset artikel 193 kan en medlemsstat indtil den 30. juni 2022 indføre en generel ordning for omvendt betalingspligt på ikkegrænseoverskridende leveringer, hvorved den betalingspligtige for moms er den afgiftspligtige person, til hvem der foretages levering af varer eller ydelser for mere end 17 500 EUR pr. transaktion.

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

En medlemsstat, som ønsker at indføre den generelle ordning for omvendt betalingspligt, skal opfylde alle følgende betingelser:

- a) den havde i 2014, i henhold til metoden og tallene i Kommissionens endelige rapport for 2016 af 23. august 2016 om moms, et moms, angivet som en procentdel af den samlede skyldige moms, på mindst 5 procentpoint over medianmomsgabet i fællesskabet
- b) den har på grundlag af den konsekvensanalyse, der ledsager lovgivningsforslaget til denne artikel, et omfang af karruselsvig inden for sit samlede moms på mere end 25 %
- c) den godtgør, at andre kontrolforanstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe karruselsvig på dens område, navnlig ved at anføre de anvendte kontrolforanstaltninger og de nærmere grunde til deres manglende effektivitet samt grundene til, at det administrative momssamarbejde har vist sig utilstrækkeligt
- d) den godtgør, at den forventede anslåede gevinst ved overholdelse af skattereglerne og skatteopkrævning som følge af indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt opvejer den anslåede ekstra byrde for virksomhederne og skattemyndighederne med mindst 25 %, og
- e) den godtgør, at indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt ikke resulterer i, at virksomheder og skattemyndigheder pådrager sig omkostninger, der er højere end dem, der påløber som følge af anvendelsen af andre kontrolforanstaltninger.

Sammen med den anmodning, der er omhandlet i stk. 3, vedlægger medlemsstaten en beregning af momsgabet foretaget efter den metode og med de tal, der findes i Kommissionens offentliggjorte rapport om moms, jf. nærværende stykkes andet afsnit, litra a).

2. Medlemsstater, som anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, indfører en passende og effektiv pligt til elektronisk indberetning for alle afgiftspligtige personer og særlig for afgiftspligtige personer, der leverer eller modtager varer eller ydelser, for hvilke den generelle ordning for omvendt betalingspligt finder anvendelse, for at sikre, at ordningen fungerer og overvåges effektivt.

3. Medlemsstater, som ønsker at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt, skal indgive en anmodning til Kommissionen med følgende oplysninger:

- a) en detaljeret begrundelse for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt
- b) begyndelsesdatoen for anvendelse af den generelle ordning for omvendt betalingspligt og ordningens varighed
- c) hvilke foranstaltninger der træffes for at underrette afgiftspligtige personer om indførelsen af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt, og
- d) en detaljeret beskrivelse af de ledsageforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 2.

Hvis Kommissionen finder, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, anmoder den om yderligere oplysninger, herunder underliggende metoder, forudsætninger, undersøgelser og anden dokumentation, inden for en måned efter modtagelse af anmodningen. Den anmodende medlemsstat indgiver de fornødne oplysninger inden for en måned efter modtagelse af Kommissionens anmodning.

4. Hvis Kommissionen finder, at en anmodning opfylder betingelserne i stk. 3, forelægger den senest tre måneder efter at have modtaget alle de nødvendige oplysninger et forslag for Rådet. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed om et sådant forslag fra Kommissionen, kan give den anmodende medlemsstat tilladelse til at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt. Hvis Kommissionen finder, at en anmodning ikke opfylder betingelserne i stk. 3, meddeler den inden for samme tidsfrist den anmodende medlemsstat og Rådet sin begrundelse.

5. Hvis en betydelig negativ indvirkning på det indre marked er blevet påvist i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit, foreslår Kommissionen, senest tre måneder efter at have modtaget alle de nødvendige oplysninger, at alle gennemførelsesafgørelser omhandlet i stk. 4 ophæves tidligst seks måneder efter ikrafttrædelsen af den første gennemførelsesafgørelse om tilladelse til en medlemsstat til at anvende den generelle ordning for omvendt betalingspligt. En sådan ophævelse anses for vedtaget af Rådet, medmindre Rådet med enstemmighed træffer afgørelse om at forkaste Kommissionens forslag inden for 30 dage efter Kommissionens vedtagelse heraf.

En betydelig negativ indvirkning anses for at være påvist, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) mindst én medlemsstat, der ikke anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, underretter Kommissionen om en stigning i momssvig på sit område som følge af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt, og

b) Kommissionen fastslår, herunder på grundlag af oplysninger fra de i dette afsnits litra a) nævnte medlemsstater, at stigningen i momssvig på deres område er knyttet til anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt i en eller flere medlemsstater.

6. Medlemsstater, der anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, indgiver følgende oplysninger i elektronisk format til alle medlemsstater:

- a) navnene på de personer, der i løbet af de 12 måneder før begyndelsesdatoen for anvendelse af den generelle ordning for omvendt betalingspligt har været genstand for enten en strafferetlig eller en administrativ sag på grund af momssvig, og
- b) navnene på de personer, herunder i tilfælde af juridiske personer navnene på deres direktører, hvis momsregistrering i den pågældende medlemsstat er afsluttet efter indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt, og
- c) navnene på de personer, herunder i tilfælde af juridiske personer navnene på deres direktører, der har undladt at indgive en momsangivelse i to på hinanden følgende afgiftsperioder efter indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt.

De i første afsnits litra a) og b) omhandlede oplysninger indgives senest tre måneder efter indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt og ajourføres hver tredje måned derefter. De i første afsnits litra c) omhandlede oplysninger indgives senest ni måneder efter indførelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt og ajourføres hver tredje måned derefter.

De medlemsstater, som anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, indgiver senest et år efter begyndelsen af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt en foreløbig rapport til Kommissionen. Denne rapport skal indeholde en detaljeret vurdering af ordningens effektivitet. Tre måneder efter afslutningen af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt indgiver de medlemsstater, der anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, en endelig rapport om dens samlede indvirkning.

7. Medlemsstater, der ikke anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, indgiver en foreløbig rapport til Kommissionen om indvirkningen på deres område af, at andre medlemsstater anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt. Denne rapport skal indgives til Kommissionen senest tre måneder efter, at den generelle ordning for omvendt betalingspligt er blevet anvendt i mindst ét år i en medlemsstat.

Hvis mindst én medlemsstat anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, indgiver de medlemsstater, der ikke anvender den generelle ordning for omvendt betalingspligt, senest den 30. september 2022 en endelig rapport til Kommissionen om indvirkningen på deres område af, at andre medlemsstater har anvendt den generelle ordning for omvendt betalingspligt.

8. I de rapporter, der er omhandlet i stk. 6, vurderer medlemsstaterne indvirkningen af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt på grundlag af følgende evalueringskriterier:

- a) udviklingen i momsgabet
- b) udviklingen i momssvig, navnlig karruselsvig og svig i detailledet
- c) udviklingen i afgiftspligtige personers administrative byrde
- d) udviklingen i skattemyndighedernes administrative omkostninger.

9. I de rapporter, der er omhandlet i stk. 7, vurderer medlemsstaterne indvirkningen af anvendelsen af den generelle ordning for omvendt betalingspligt på grundlag af følgende evalueringskriterier:

- a) udviklingen i momssvig, navnlig karruselsvig og svig i detailledet
- b) overførsel af svig fra de medlemsstater, der anvender eller har anvendt den generelle ordning for omvendt betalingspligt.«

## Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes indtil den 30. juni 2022.



*Artikel 3*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2018.

*På Rådets vegne*  
E. KÖSTINGER  
*Formand*

---

## II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

## FORORDNINGER

## RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/2058

af 17. december 2018

om fastsættelse for 2019 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013<sup>(1)</sup> skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvis det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder opdelt på fiskeri eller fiskerigrupper i Sortehavet, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne tildeles medlemsstaterne på en måde, som sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte fiskebestande eller i de enkelte fiskerier og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger som fastsat i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2.
- (4) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtog på sit 41. årlige møde i 2017 henstilling GFCM/41/2017/4 om en flerårig forvaltningsplan for pighvarfiskeriet i geografisk underområde 29 (Sortehavet). Ved henstillingen fastsættes en samlet tilladt fangstmængde (TAC) for pighvar for en toårig periode (2018-2019) med en foreløbig kvotefordeling. Denne foranstaltning bør gennemføres i EU-retten.
- (5) Fiskerimulighederne bør fastlægges på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og socioøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og tages hensyn til de holdninger, som kom til udtryk under høringen af de berørte parter.
- (6) I overensstemmelse med den foreliggende videnskabelige rådgivning fra STECF, er det nødvendigt at fastholde det nuværende niveau for fiskeridødelighed for at sikre brislingebestandens bæredygtighed i Sortehavet.

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (7) Udnyttelsen af de fiskerimuligheder, der fastsættes ved nærværende forordning, er underlagt Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 <sup>(1)</sup>, særlig artikel 33 og 34 om registrering af fangster og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de koder, som medlemsstaterne skal benytte, når data sendes til Kommissionen vedrørende landinger af bestande, der er omfattet af nærværende forordning.
- (8) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 <sup>(2)</sup> fastsættes det, hvilke bestande forordningens forskellige foranstaltninger skal gælde for.
- (9) For så vidt angår pighvarbestanden bør der træffes yderligere bevarelsesforanstaltninger. Ved at bibeholde den gældende fiskeriforbudsperiode på to måneder fra den 15. april til den 15. juni vil bestanden fortsat være beskyttet i gydesæsonen for pighvar. Forvaltningen af fiskeriindsatsen og begrænsningen af fiskedagene til 180 dage om året vil have en positiv indvirkning på bevarelsen af pighvarbestanden.
- (10) For at undgå afbrydelse af fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme er det vigtigt at åbne for det omhandlede fiskeri i Sortehavet den 1. januar 2019. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (11) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

#### KAPITEL I

### GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

#### Artikel 1

#### Genstand

Denne forordning fastsætter fiskerimulighederne for 2019 for EU-fiskerifartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, for følgende bestande i Sortehavet:

- a) brisling (*Sprattus sprattus*)
- b) pighvar (*Psetta maxima*).

#### Artikel 2

#### Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på EU-fiskerifartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, og som fisker i Sortehavet.

#### Artikel 3

#### Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »Sortehavet«: geografisk underområde 29 som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 <sup>(3)</sup>
- b) »fiskerifartøj«: et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer
- c) »EU-fiskerifartøj«: et fiskerifartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- d) »bestand«: en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- e) »samlet tilladt fangstmængde« (TAC): den mængde af hver bestand, der kan fanges i løbet af et år
- f) »autonome EU-kvoter«: en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC
- g) »analytisk kvote«: en autonom EU-kvot, som der foreligger en analytisk vurdering for
- h) »analytisk vurdering«: en kvantitativ evaluering af en given bestands udvikling på grundlag af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at danne grundlag for videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder.

## KAPITEL II

### FISKERIMULIGHEDER

#### Artikel 4

#### Fordeling af fiskerimuligheder

1. I bilaget fastsættes den autonome EU-kvot for brisling, fordelingen af denne kvot mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, dertil funktionelt knyttede betingelser.
2. I bilaget fastsættes den TAC for pighvar, som gælder i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer, fordelingen af denne TAC mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, dertil funktionelt knyttede betingelser.

#### Artikel 5

#### Særlige fordelingsbestemmelser

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke nogen af de følgende:

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

#### Artikel 6

#### Forvaltningen af fiskeriindsatsen efter pighvar

EU-fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter pighvar i Sortehavet må uanset fartøjets længde overalt højst fiske 180 dage om året.

## KAPITEL III

### AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

#### Artikel 7

#### Dataindberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om landede mængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

#### Artikel 8

#### Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2018.

*På Rådets vegne*

E. KÖSTINGER

*Formand*

---

## BILAG

Tabellerne i dette bilag fastsætter TAC'er og kvoter i ton levende vægt og, hvis det er relevant, dertil funktionelt knyttede betingelser.

Art:	Brisling <i>Sprattus sprattus</i>	Område:	EU-farvande i Sortehavet (SPR/F3742C)
Bulgarien	8 032,50		
Rumænien	3 442,50		
Unionen	11 475		
TAC	Ikke relevant/ikke fastsat		Analytisk kvote Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.

Art:	Pighvar <i>Psetta maxima</i>	Område:	EU-farvande i Sortehavet (TUR/F3742C)
Bulgarien	57		
Rumænien	57		
Unionen	114 (*)		
TAC	644		Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.

(\*) Fiskeri, herunder omladning, ombordtagning, landing og første salg, tillades ikke fra den 15. april til den 15. juni 2019.

# AFGØRELSER

## RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/2059

af 29. november 2018

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til ændringen af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde <sup>(1)</sup>, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde <sup>(2)</sup> (»EØS-aftalen«) trådte i kraft den 1. januar 1994.
- (2) I henhold til artikel 98 i EØS-aftalen kan Det Blandede EØS-Udvalg beslutte at ændre blandt andet bilag IX til nævnte aftale, der indeholder bestemmelser om finansielle tjenesteydelser.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 <sup>(3)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 <sup>(4)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (5) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 <sup>(5)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (6) Bilag IX til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på de udkast til afgørelser, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

### Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til den foreslåede ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, baseres på de udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelser, der er knyttet til nærværende afgørelse.

<sup>(1)</sup> EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.

<sup>(2)</sup> EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

<sup>(3)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

<sup>(4)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

<sup>(5)</sup> Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1).

*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 2018.

*På Rådets vegne*  
M. SCHRAMBÖCK  
*Formand*

---



## UDKAST TIL

**DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE Nr. .../...**  
**af ...**  
**om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde («EØS-aftalen»), særlig artikel 98, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 <sup>(1)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (2) Forordning (EU) 2015/847 ophæver forordning (EF) nr. 1781/2006, som er indarbejdet i EØS-aftalen, og som derfor skal udgå af EØS-aftalen.
- (3) Bilag IX til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

I bilag IX til EØS-aftalen foretages følgende ændringer:

- 1) Teksten til punkt 23ba (Kommissionens direktiv 2006/70/EF) affattes således:

»**32015 R 0847:** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasning:

Uanset artikel 4 og 6 og for så vidt angår pengeoverførsler i schweizerfranc i Liechtenstein og fra og til Liechtenstein inden for landets valutaunion med Schweiz indsamles og udleveres de oplysninger, der kræves i henhold artikel 4 og 6, når betalers betalingsformidler anmoder herom, inden for tre arbejdsdage, men de behøver ikke at blive overdraget omgående sammen med pengeoverførsler som omhandlet i artikel 4 og 6. Denne undtagelse finder anvendelse i en overgangsperiode, der udløber den 31. december 2022.«

- 2) Teksten til punkt 23d (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006) udgår.

*Artikel 2*

Den islandske og den norske udgave af forordning (EU) 2015/847, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

*Artikel 3*

Denne afgørelse træder i kraft den [...], forudsat at alle meddelelser er indgivet til Det Blandede EØS-Udvalg, jf. aftalens artikel 103, stk. 1, (\*) eller den dag, hvor Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. .../... af ... <sup>(2)</sup> [om indarbejdelse af det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge (celex 32015L0849) i EØS-aftalen], alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste.

<sup>(1)</sup> EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1.

<sup>(\*)</sup> [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

<sup>(2)</sup> EUT L ...

*Artikel 4*

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne*

*Formand*

*Sekretærer for Det Blandede EØS-Udvalg*

---

## UDKAST TIL

**DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE Nr. .../...**  
**af ...**  
**om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde («EØS-aftalen»), særlig artikel 98, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF <sup>(1)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (2) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler <sup>(2)</sup> skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (3) Direktiv (EU) 2015/849 ophæver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF <sup>(3)</sup> og Kommissionens direktiv 2006/70/EF <sup>(4)</sup>, som er indarbejdet i EØS-aftalen, og som derfor skal udgå af EØS-aftalen.
- (4) Bilag IX til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

I bilag IX til EØS-aftalen foretages følgende ændringer:

- 1) Punkt 23b (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF) affattes således:

»**32015 L 0849**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasning:

- a) Artikel 3, stk. 4, litra d), affattes således:

»svig, som skader Unionens økonomiske interesser, i tilfælde af i det mindste grov svig som defineret nedenfor:

- i) for så vidt angår udgifter, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende:

- anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, der medfører uretmæssig tilegnelse eller tilbageholdelse af midler hidrørende fra Den Europæiske Unions almindelige budget eller fra budgetter, der forvaltes af eller for Den Europæiske Union
- manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning
- misbrug af sådanne midler til andre end deres oprindelig tilsigtede formål

<sup>(1)</sup> EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

<sup>(2)</sup> EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1.

<sup>(3)</sup> EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

<sup>(4)</sup> EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

ii) for så vidt angår indtægter, som fastlagt i Rådets afgørelse af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter <sup>(1)</sup>, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende:

- anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, der medfører en uretmæssig formindskelse af indtægterne til Den Europæiske Unions almindelige budget eller til budgetter, der forvaltes af eller for Den Europæiske Union
- manglende indberetning af oplysninger i strid med en specifik oplysningspligt, med samme følgerkning
- misbrug af en lovligt opnået fordel med samme følgerkning.

Ved grov svig forstås svig, som vedrører et mindstebeløb, der ikke må fastsættes til et beløb, der overstiger 50 000 EUR.«

2) Punkt 23ba (Kommissionens direktiv 2006/70/EF) affattes således:

»**32016 R 1675**: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1).«

3) Følgende led tilføjes i punkt 31bc (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012):

— **32015 L 0849**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

#### Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af direktiv (EU) 2015/849 og delegeret forordning (EU) 2016/1675, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

#### Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den [...], forudsat at alle meddelelser er indgivet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (\*).

#### Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne

Formand

Sekretærer for Det Blandede EØS-Udvalg

<sup>(1)</sup> EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

(\*) [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

**Erklæring fra EFTA-staterne****til afgørelse nr. [...] om indarbejdelse af direktiv (EU) 2015/849 i EØS-aftalen**

Direktiv (EU) 2015/849 indeholder bestemmelser med henvisninger til retsakter vedtaget i henhold afsnit V i TEUF. Der erindres om, at indarbejdelsen af retsakter med sådanne bestemmelser i EØS-aftalen ikke berører aftalen om, at Den Europæiske Unions lovgivning vedtaget i henhold til afsnit V i TEUF falder uden for EØS-aftalens anvendelsesområde.

---

**De kontraherende parters fælles erklæring****til afgørelse nr. [...] om indarbejdelse af direktiv (EU) 2015/849 i EØS-aftalen**

De kontraherende parter er blevet enige om at medtage grov svig, som skader Den Europæiske Unions økonomiske interesser, på listen over prædikatorbrydelser for hvidvask af penge. Af praktiske grunde er det fjerde direktiv om hvidvask af penge (direktiv (EU) 2015/849) blevet indarbejdet uden en gensidig aftale for også at beskytte de økonomiske interesser i EØS/EFTA-staterne. Ikke desto mindre finder principperne om gensidighed og ensartethed som fastsat i EØS-aftalens artikel 1 og som omhandlet i nævnte aftales betragtning 4 fortsat fuld anvendelse på også den gensidige beskyttelse mod kriminel aktivitet, der skader de kontraherende parters økonomiske interesser i henhold til [denne afgørelse].

**RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/2060****af 20. december 2018****om ændring af beslutning 2009/791/EF med henblik på at give Tyskland tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem <sup>(1)</sup>, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF regulerer afgiftspligtige personers ret til at fradrage moms på de varer og ydelser, der leveres til dem i forbindelse med deres afgiftspligtige transaktioner. Tyskland fik tilladelse til at indføre en fravigelsesforanstaltning, der havde til formål at ophæve fradragsretten for moms på varer og ydelser, når den afgiftspligtige persons eller dennes ansattes private eller, mere generelt, ikkeerhvervsmæssige eller ikkeøkonomiske brug af disse varer eller ydelser udgør over 90 %.
- (2) I første omgang fik Tyskland ved Rådets beslutning 2000/186/EF <sup>(2)</sup> tilladelse til at indføre og anvende særlige foranstaltninger, der fraviger artikel 6 og 17 i Rådets direktiv 77/388/EØF <sup>(3)</sup>, indtil den 31. december 2002. Ved Rådets beslutning 2003/354/EF <sup>(4)</sup> fik Tyskland tilladelse til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i direktiv 77/388/EØF indtil den 30. juni 2004. Ved Rådets beslutning 2004/817/EF <sup>(5)</sup> blev tilladelsen forlænget indtil den 31. december 2009.
- (3) Tyskland fik ved Rådets beslutning 2009/791/EF <sup>(6)</sup> tilladelse til fortsat at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 168 i direktiv 2006/112/EF, indtil den 31. december 2012. Tyskland fik ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/705/EU <sup>(7)</sup> tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a, indtil den 31. december 2015 og ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428 <sup>(8)</sup> indtil den 31. december 2018.
- (4) Ved brev registreret i Kommissionen den 10. september 2018 anmodede Tyskland om tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF, med henblik på fuldstændig at ophæve fradragsretten for moms på varer og ydelser, når den afgiftspligtige persons brug til private eller ikkeerhvervsmæssige formål, herunder ikkeøkonomiske aktiviteter, udgør over 90 %. Anmodningen var i overensstemmelse med artikel 2 i beslutning 2009/791/EF ledsaget af en rapport om anvendelsen af den særlige foranstaltning, herunder med en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til momsfradrag.

<sup>(1)</sup> EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

<sup>(2)</sup> Rådets beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at fravige artikel 6 og 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12).

<sup>(3)</sup> Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

<sup>(4)</sup> Rådets beslutning 2003/354/EF af 13. maj 2003 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 47).

<sup>(5)</sup> Rådets beslutning 2004/817/EF af 19. november 2004 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 33).

<sup>(6)</sup> Rådets beslutning 2009/791/EF af 20. oktober 2009 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 283 af 30.10.2009, s. 55).

<sup>(7)</sup> Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/705/EU af 13. november 2012 om ændring af beslutning 2009/791/EF og gennemførelsesafgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 319 af 16.11.2012, s. 8).

<sup>(8)</sup> Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428 af 10. december 2015 om ændring af beslutning 2009/791/EF og gennemførelsesafgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 334 af 22.12.2015, s. 12).

- (5) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF fremsendte Kommissionen ved brev af 14. september 2018 Tysklands anmodning til de øvrige medlemsstater. Ved brev af 17. september 2018 meddelte Kommissionen Tyskland, at den rådede over alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (6) Ifølge Tyskland har den særlige foranstaltning vist sig at være et meget effektivt middel til at forenkle momsopkrævningen og forhindre momsunddragelse eller momsundgåelse. Foranstaltningen mindsker den administrative byrde for virksomheder og skatteforvaltninger, da det ikke er nødvendigt at holde øje med den efterfølgende anvendelse af de varer og ydelser, for hvilke fradragsretten på anskaffelsestidspunktet var udelukket. Tyskland bør gives tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning i endnu en begrænset periode indtil den 31. december 2021.
- (7) Såfremt Tyskland mener, at det er nødvendigt at forlænge foranstaltningen ud over 2021, bør Tyskland senest den 31. marts 2021 indgive en anmodning om forlængelse til Kommissionen ledsaget af en rapport om anvendelsen af den særlige foranstaltning, som omfatter en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling.
- (8) Den særlige foranstaltning får ingen negative indvirkninger på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.
- (9) Beslutning 2009/791/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

#### *Artikel 1*

Artikel 2 i beslutning 2009/791/EF affattes således:

##### *»Artikel 2*

Denne beslutning udløber den 31. december 2021.

Enhver anmodning om forlængelse af fravigelsesforanstaltningen i denne beslutning skal være Kommissionen i hænde senest den 31. marts 2021.

En sådan anmodning skal ledsages af en rapport om anvendelsen af denne foranstaltning, der indeholder en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til momsfradrag på baggrund af denne beslutning.«

#### *Artikel 2*

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2019.

#### *Artikel 3*

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2018.

*På Rådets vegne*  
E. KÖSTINGER  
*Formand*

**DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2018/2061****af 18. december 2018****om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/2/2018)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2013/233/FUSP af 22. maj 2013 om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) <sup>(1)</sup>, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til afgørelse 2013/233/FUSP bemyndiges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til i overensstemmelse med traktatens artikel 38 at træffe de relevante afgørelser med henblik på at udøve politisk kontrol med og strategisk ledelse af EUBAM Libya, herunder navnlig afgørelsen om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 30. august 2016 vedtog PSC afgørelse (FUSP)/2016/1634 <sup>(2)</sup> om udnævnelse af Vincenzo TAGLIAFERRI som missionschef for EUBAM Libya fra den 1. september 2016 til den 21. august 2017.
- (3) Den 17. juli 2017 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2017/1342 <sup>(3)</sup> om forlængelse af mandatet for EUBAM Libya fra den 22. august 2017 til den 31. december 2018.
- (4) Den 18. juli 2017 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2017/1401 <sup>(4)</sup> om forlængelse af mandatet for Vincenzo TAGLIAFERRI som missionschef for EUBAM Libya fra den 22. august 2017 til den 21. august 2018.
- (5) Den 20. marts 2018 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2018/558 <sup>(5)</sup> om forlængelse af mandatet for Vincenzo TAGLIAFERRI som missionschef for EUBAM Libya fra den 22. august 2018 til den 31. december 2018.
- (6) Den 17. december 2018 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2018/2009 <sup>(6)</sup> om forlængelse af mandatet for EUBAM Libya fra den 1. januar 2019 til den 30. juni 2020.
- (7) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har foreslået at forlænge mandatet for Vincenzo TAGLIAFERRI som missionschef for EUBAM Libya fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Mandatet for Vincenzo TAGLIAFERRI som missionschef for EUBAM Libya forlænges frem til den 31. december 2019.

<sup>(1)</sup> EUT L 138 af 24.5.2013, s. 15.<sup>(2)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/1634 af 30. august 2016 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2016) (EUT L 243 af 10.9.2016, s. 10).<sup>(3)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1342 af 17. juli 2017 om ændring og forlængelse af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUT L 185 af 18.7.2017, s. 60).<sup>(4)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2017/1401 af 18. juli 2017 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2017) (EUT L 199 af 29.7.2017, s. 13).<sup>(5)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2018/558 af 20. marts 2018 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUBAM Libya/1/2018) (EUT L 93 af 11.4.2018, s. 3).<sup>(6)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/2009 af 17. december 2018 om ændring og forlængelse af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUT L 322 af 18.12.2018, s. 25).



*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2018.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's vegne*

S. FROM-EMMESBERGER

*Formand*

---

**DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2018/2062****af 18. december 2018****om forlængelse af mandatet for chefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2018)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2012/389/FUSP af 16. juli 2012 om Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) <sup>(1)</sup>, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2012/389/FUSP er Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bemyndiget til i overensstemmelse med traktatens artikel 38 at træffe de relevante afgørelser med henblik på den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af Den Europæiske Unions mission vedrørende regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP NESTOR), herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 12. december 2016 forlængede Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2240 <sup>(2)</sup> mandatet for missionen EUCAP Nestor frem til den 31. december 2018 og omdøbte den til EUCAP Somalia. Rådets afgørelse erstattede »regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP Nestor)« med »kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia)«.
- (3) Den 10. december 2018 forlængede Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1942 <sup>(3)</sup> mandatet for missionen EUCAP Somalia frem til den 31. december 2020.
- (4) Den 26. juli 2016 vedtog PSC afgørelse EUCAP NESTOR/1/2016 <sup>(4)</sup>, hvorved Maria-Cristina STEPANESCU udnævntes til chef for EUCAP NESTOR fra den 1. september 2016 til den 12. december 2016.
- (5) Den 10. januar 2017 vedtog PSC afgørelse EUCAP Somalia/1/2017 <sup>(5)</sup>, hvorved Maria-Cristina STEPANESCU's mandat som chef for EUCAP Somalia forlængedes fra den 13. december 2016 til den 12. december 2017.
- (6) Den 31. oktober 2017 vedtog PSC afgørelse EUCAP Somalia/2/2017 <sup>(6)</sup>, hvorved Maria-Cristina STEPANESCU's mandat som chef for EUCAP Somalia forlængedes fra den 13. december 2017 til den 31. december 2018.
- (7) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har foreslået at forlænge mandatet for Maria-Cristina STEPANESCU som chef for EUCAP Somalia fra den 1. januar 2019 til den 31. august 2019 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Mandatet for Maria-Cristina STEPANESCU som chef for EUCAP Somalia forlænges indtil den 31. august 2019.

<sup>(1)</sup> EUT L 187 af 17.7.2012, s. 40.<sup>(2)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2240 af 12. december 2016 om ændring af afgørelse 2012/389/FUSP om Den Europæiske Unions mission vedrørende regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP NESTOR) (EUT L 337 af 13.12.2016, s. 18).<sup>(3)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1942 af 10. december 2018 om forlængelse og ændring af afgørelse 2012/389/FUSP om Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUT L 314 af 11.12.2018, s. 56).<sup>(4)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/1633 af 26. juli 2016 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions mission vedrørende regional flådekapacitetsopbygning på Afrikas Horn (EUCAP NESTOR) (EUCAP NESTOR/1/2016) (EUT L 243 af 10.9.2016, s. 8).<sup>(5)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2017/114 af 10. januar 2017 om forlængelse af mandatet for chefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia/1/2017) (EUT L 18 af 24.1.2017, s. 49).<sup>(6)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2017/2059 af 31. oktober 2017 om forlængelse af mandatet for chefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/2/2017) (EUT L 294 af 11.11.2017, s. 40).

*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2019.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2018.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's vegne*

S. FROM-EMMESBERGER

*Formand*

---

**DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2018/2063****af 18. december 2018****om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2018)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/219/FUSP af 15. april 2014 om Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) <sup>(1)</sup>, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af afgørelse 2014/219/FUSP har Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bemyndigelse til i overensstemmelse med traktatens artikel 38 at træffe de relevante afgørelser med henblik på at varetage politisk kontrol med og den strategiske ledelse af missionen EUCAP Sahel Mali, herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 9. januar 2018 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2018/57 <sup>(2)</sup>, hvorved Philippe RIO udnævntes til missionschef for EUCAP Sahel Mali fra den 15. januar 2018 til den 14. januar 2019.
- (3) Den 17. december 2018 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2018/2008 <sup>(3)</sup>, hvorved mandatet for EUCAP Sahel Mali forlængedes til den 28. februar 2019.
- (4) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har foreslået at forlænge Philippe RIOs mandat som missionschef for EUCAP Sahel Mali fra den 15. januar 2019 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Mandatet for Philippe RIO som missionschef for EUCAP Sahel Mali forlænges herved fra den 15. januar 2019.

*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den udløber den 28. februar 2019.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2018.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités vegne*

S. FROM-EMMESBERGER

*Formand*

---

<sup>(1)</sup> EUT L 113 af 16.4.2014, s. 21.

<sup>(2)</sup> Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2018/57 af 9. januar 2018 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/1/2018) (EUT L 10 af 13.1.2018, s. 14).

<sup>(3)</sup> Rådets afgørelse (FUSP) 2018/2008 af 17. december 2018 om ændring og forlængelse af afgørelse 2014/219/FUSP om Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUT L 322 af 18.12.2018, s. 24).

**DEN EUROPÆISKE VÆRDIPAPIR- OG MARKEDSTILSYNSMYNDIGHEDS AFGØRELSE (EU)  
2018/2064****af 14. december 2018****om fornyelse af det midlertidige forbud mod markedsføring, distribution eller salg af binære  
optioner til detailinvestorer**

DEN EUROPÆISKE VÆRDIPAPIR- OG MARKEDSTILSYNSMYNDIGHEDS TILSYNSRÅD HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF<sup>(1)</sup>, særlig artikel 9, stk. 5, artikel 43, stk. 2 og artikel 44, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012<sup>(2)</sup>, særlig artikel 40,

under henvisning til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/567 af 18. maj 2016 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 med hensyn til definitioner, gennemsigtighed, porteføljekompression og tilsynsforanstaltninger vedrørende produktintervention og stillinger<sup>(3)</sup>, særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse (EU) 2018/795<sup>(4)</sup> forbød den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder med virkning fra den 2. juli 2018 i en periode på tre måneder.
- (2) I overensstemmelse med artikel 40, stk. 6, i forordning (EU) nr. 600/2014 skal ESMA med passende mellemrum og mindst hver tredje måned tage en midlertidig produktinterventionsforanstaltning op til fornyet overvejelse.
- (3) Ved afgørelse (EU) 2018/1466<sup>(5)</sup> fornyede og ændrede ESMA det midlertidige forbud mod markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder med virkning fra den 2. oktober 2018 i en periode på tre måneder.
- (4) ESMA's fornyede overvejelse af forbuddet vedrørende binære optioner er *bl.a.* baseret på en undersøgelse foretaget blandt de nationale kompetente myndigheder<sup>(6)</sup> om produktinterventionsforanstaltningens praktiske anvendelse og virkning samt yderligere information fra nationale kompetente myndigheder og interessenter.
- (5) De nationale kompetente myndigheder konstaterede kun et begrænset antal eksempler på manglende overholdelse af ESMA's produktinterventionsforanstaltninger. Der er desuden ikke udstedt nye tilladelser til selskaber, der markedsfører, distribuerer eller sælger binære optioner, siden den vedtagne foranstaltnings offentliggørelse den 27. marts 2018.
- (6) De nationale kompetente myndigheder bemærkede en let stigning i antallet af kunder, som blev behandlet som professionelle kunder efter anmodning. Antallet af kunder, der anmoder om at blive behandlet som professionelle kunder, er dog relativt lavt i sammenligning med det tidligere antal detailkunder hos udbydere af binære optioner. ESMA er opmærksom på, at visse selskaber i lande uden for EU aktivt henvender sig til detailkunder i EU. Uden

<sup>(1)</sup> EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

<sup>(2)</sup> EUT L 173, 12.6.2014, s. 84.

<sup>(3)</sup> EUT L 87, 31.3.2017, s. 90.

<sup>(4)</sup> Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds afgørelse (EU) 2018/795 af 22. maj 2018 om midlertidigt at forbyde markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder i Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 (EUT L 136 af 1.6.2018, s. 31).

<sup>(5)</sup> Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds afgørelse (EU) 2018/1466 af 21. september 2018 om fornyelse og ændring af det midlertidige forbud i afgørelse (EU) 2018/795 om markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder (EUT L 245, 1.10.2018, s. 17).

<sup>(6)</sup> Der indkom svar fra 24 nationale kompetente myndigheder: Den østrigske finansielle markedstilsynsmyndighed (AT — FMA), den cypriotiske værdipapir- og børskommission (CY — CySEC), den tjekkiske nationalbank (CZ — CNB), Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (DE — BaFin), Finanstilsynet (DK — Finanstilsynet), den græske kapitalmarkedskommission (EL — HCMC), Comisión Nacional del Mercado de Valores (ES — CNMV), den finske finanstilsynsmyndighed (FI — FSA), Autorité des Marchés Financiers (FR — AMF), Magyar Nemzeti Bank (HU — MNB), Central Bank of Ireland (IE — CBI), den islandske finanstilsynsmyndighed (IS — FME), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (IT — Consob), Commission de Surveillance du Secteur Financier (LU — CSSF), Malta Financial Services Authority (MT — MFSA), Autoriteit Financiële Markten (NL — AFM), Finanstilsynet (NO — Finanstilsynet), Komisja Nadzoru Finansowego (PL — KNF), Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (PT — CMVM), den rumænske finanstilsynsmyndighed (RO — FSA), Finansinspektionen (SE — Finansinspektionen), Agencija za trg vrednostnih papirjev (SI — ATVP), den slovakiske nationalbank (NBS — SK), Financial Conduct Authority (UK — FCA).

tilladelse og registrering i EU må disse selskaber imidlertid kun udbyde tjenester til kunder, der er etableret eller beliggende i EU, og udelukkende på kundens eget initiativ. ESMA er også opmærksom på, at nogle selskaber begynder at udbyde andre spekulative investeringsprodukter. ESMA vil fortsat overvåge udbuddet af disse andre produkter for at tage stilling til, om der er behov for andre EU-foranstaltninger.

- (7) Siden vedtagelsen af afgørelse (EU) 2018/795 har ESMA ikke fundet nogen dokumentation, som taler imod det overordnede resultat, nemlig det væsentlige problem vedrørende investorbekyttelse som identificeret i afgørelse (EU) 2018/795 eller afgørelse (EU) 2018/1466 (afgørelserne). ESMA har derfor konkluderet, at det væsentlige problem vedrørende investorbekyttelse, som identificeret i afgørelserne, vil vedvare, hvis det midlertidige forbud mod markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder ikke fornyes.
- (8) Endvidere har de gældende lovgivningsmæssige krav i EU-retten ikke ændret sig, og de imødegår fortsat ikke den trussel, som ESMA har identificeret. Ydermere har de nationale kompetente myndigheder ikke truffet foranstaltninger til at imødegå truslen, eller de foranstaltninger, der er blevet truffet, gør det ikke muligt i tilstrækkeligt omfang at imødegå truslen. Navnlig er der ingen nationale kompetente myndigheder, som siden vedtagelsen af afgørelse (EU) 2018/795 har vedtaget egne nationale produktinterventionsforanstaltninger i henhold til artikel 42 i forordning (EU) nr. 600/2014 <sup>(1)</sup>.
- (9) Fornyelsen af forbuddet har ikke en skadelig virkning på de finansielle markeders effektivitet eller på investorer, der ikke står i forhold til foranstaltningens fordele, og medfører ikke risiko for regularbitrage af de samme årsager, som er beskrevet i afgørelserne.
- (10) Hvis det midlertidige forbud ikke fornyes, anser ESMA det for sandsynligt, at detailkunder igen vil blive tilbudt binære optioner, og at de samme eller lignende produkter, som gav anledning til de identificerede forbrugerproblemer i afgørelserne, vil komme tilbage på markedet.
- (11) I betragtning af disse årsager og set i sammenhæng med årsagerne i afgørelserne har ESMA besluttet at forny forbuddet på samme betingelser som fastsat i afgørelse (EU) 2018/1466 i en periode på yderligere tre måneder for at imødekomme det væsentlige problem vedrørende investorbekyttelse.
- (12) Eftersom de foreslåede foranstaltninger i begrænset omfang kan berøre landbrugsråvarederivater, har ESMA rådført sig med offentlige organer med ansvar for overvågning, forvaltning og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 <sup>(2)</sup>. Ingen af disse organer er kommet med indvendinger mod den foreslåede fornyelse af foranstaltningerne.
- (13) ESMA har underrettet de kompetente nationale myndigheder om forslaget til denne afgørelse om fornyelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE

#### Artikel 1

### Midlertidigt forbud mod binære optioner for så vidt angår detailkunder

1. Markedsføring, distribution eller salg af binære optioner til detailkunder er forbudt.
2. For så vidt angår stk. 1 er en binær option, uanset om den handles på en markedsplads, et derivat, som opfylder følgende betingelser:
  - a) den skal afregnes kontant, eller den kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse
  - b) den kan kun betales ved afvikling eller udløb
  - c) betaling er begrænset til:
    - i) et fast beløb fastsat på forhånd eller nul, hvis derivatets underliggende instrument opfylder en eller flere betingelser, der er fastlagt på forhånd, og
    - ii) et fast beløb fastsat på forhånd eller nul, hvis derivatets underliggende instrument ikke opfylder en eller flere betingelser, der er fastlagt på forhånd.

<sup>(1)</sup> Den 4. juni 2018 vedtog en national kompetent myndighed i en EØS-/EFTA-stat, det norske finanstilsyn, nationale produktinterventionsforanstaltninger med de samme betingelser og anvendelsesdatoer som ESMA's foranstaltninger. Den 5. juli 2018 meddelte den islandske finansielle tilsynsmyndighed endvidere, at den i henhold til sin nationale lovgivning (artikel 5 i lov nr. 108/2007 om værdipapirtransaktioner) anser markedsføring, distribution eller salg af binære optioner for at være i strid med forsvarlige og fornuftige forretningsprocedurer og -praksis inden for værdipapirhandel. Endvidere indeholder den rumænske nationale lovgivning, der trådte i kraft den 6. juli 2018, betingelser, der kan sidestilles med betingelserne i ESMA's foranstaltninger

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

3. Forbuddet i stk. 1 finder ikke anvendelse på:
- a) en binær option, for hvilken den laveste af de to faste beløb, som er fastsat på forhånd, mindst svarer til en detailkundes samlede betaling for den binære option, inklusive provision, transaktionsgebyrer og andre tilknyttede omkostninger
  - b) en binær option, der opfylder følgende betingelser:
    - i) løbetiden fra udstedelse til udløb er mindst 90 kalenderdage
    - ii) et prospekt, som udarbejdes og godkendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF <sup>(1)</sup> er tilgængeligt for offentligheden, og
    - iii) den binære option udsætter ikke udbyderen for markedsrisici i dens løbetid, og udbyderen eller en af dennes koncernenheder får intet afkast eller tab på den binære option, med undtagelse af tidligere oplyst provision, transaktionsgebyrer og tilknyttede gebyrer.

#### Artikel 2

### Forbud mod deltagelse i omgåelse

Det er forbudt bevidst eller forsætligt at deltage i aktiviteter, som har til formål at omgå kravene i artikel 1, herunder ved at optræde som stedfortræder for udbyderen af binære optioner.

#### Artikel 3

### Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Denne afgørelse finder anvendelse fra 2. januar 2019 i en periode på tre måneder.

Udfærdiget i Paris, 14. december 2018.

På Tilsynsrådets vegne  
Steven MAJJOOR  
Formand

---

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

# RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

**AFGØRELSE Nr. 1/2018 TRUFFET AF LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ, DER ER OPRETTET  
I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET SCHWEIZISKE  
FORBUND OM LUFTFART**

**af 12. december 2018**

**om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund  
om luftfart [2018/2065]**

LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 23, stk. 4 —

BESTEMT FØLGENDE:

*Eneste artikel*

Aftalens bilag erstattes fra den 1. februar 2019 af bilaget til nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2018.

*På Luftfartsudvalgets vegne*

Filip CORNELIS

*Leder af Den Europæiske Unions delegation*

Christian HEGNER

*Leder af den schweiziske delegation*

—



## BILAG

For denne aftales vedkommende gælder følgende:

- I kraft af Lissabontraktaten, som trådte i kraft den 1. december 2009, erstattes og efterfølges Det Europæiske Fællesskab af Den Europæiske Union
- Når der i retsakterne i dette bilag henvises til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som erstattes af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller betingelserne for en forbindelse med dem, gælder henvisningerne i forbindelse med aftalen også for Schweiz eller for betingelserne for en forbindelse med Schweiz
- Henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 og (EØF) nr. 2408/92 i artikel 4, 15, 18, 27 og 35 i aftalen forstås som henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008
- Hvis ikke andet gælder efter denne aftales artikel 15, omfatter udtrykket »EF-luftfartsselskab«, når det anvendes i nedenstående EF-direktiver og -forordninger, også luftfartsselskaber, der er driftsgodkendt og har deres vigtigste forretningsområde og eventuelle hovedkontor i Schweiz, jf. forordning (EF) nr. 1008/2008. Enhver henvisning til forordning (EØF) nr. 2407/92 forstås som en henvisning til (EF) nr. 1008/2008
- Enhver henvisning i følgende tekster til traktatens artikel 81 og 82 eller til artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forstås som en henvisning til denne aftales artikel 8 og 9.

### 1. Luftfartsliberalisering og andre regler for civil luftfart

Nr. 1008/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3)

2000/79

Rådets direktiv af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) (EFT L 302 af 1.12.2000, s. 57)

93/104

Rådets direktiv af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18), som ændret ved:

- Direktiv 2000/34/EF (EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41)

Nr. 437/2003

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning (EUT L 66 af 11.3.2003, s. 1)

Nr. 1358/2003

Kommissionens forordning af 31. juli 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning og om ændring af bilag I og II hertil (EUT L 194 af 1.8.2003, s. 9), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 158/2007 (EUT L 49 af 17.2.2007, s. 9)

Nr. 785/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010 (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 19)

Nr. 95/93

Rådets forordning af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1) (artikel 1-12), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 793/2004 (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 50)

2009/12

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter (EUT L 70 af 14.3.2009, s. 11)

96/67

Rådets direktiv af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne (EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36)

(Artikel 1-9, 11-23 og 25)

Nr. 80/2009

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. januar 2009 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89 (EUT L 35 af 4.2.2009, s. 47)

## 2. Konkurrenceregler

Nr. 1/2003

Rådets forordning af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) (artikel 1-13, 15-45)

(I det omfang denne forordning er relevant for anvendelsen af denne aftale. Indsættelsen af denne forordning berører ikke opgavefordelingen i henhold til denne aftale)

Nr. 773/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1)

— Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2008 (EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3)

Nr. 139/2004

Rådets forordning af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

(Artikel 1-18, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20-23)

For så vidt angår fusionsforordningens artikel 4, stk. 5, gælder følgende mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz:

- 1) Hvad angår fusioner som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, som ikke har fællesskabsdimension som defineret i samme forordnings artikel 1, og som vil kunne efterprøves i henhold til den nationale konkurrence Lovgivning i mindst tre medlemsstater og Det Schweiziske Forbund, kan personer eller virksomheder som omhandlet i samme forordnings artikel 4, stk. 2, før anmeldelsen til de kompetente myndigheder ved en begrundet erklæring meddele Europa-Kommissionen, at fusionen bør behandles af Kommissionen.
- 2) Europa-Kommissionen videresender omgående alle erklæringer fremsat i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 139/2004 og ovenstående afsnit til Det Schweiziske Forbund.

- 3) Har Det Schweiziske Forbund tilkendegivet, at det ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen, forbliver kompetencen hos den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed, og sagen henvises ikke fra Det Schweiziske Forbund i henhold til dette afsnit.

Hvad angår de i fusionsforordningens artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, nævnte tidsfrister, gælder følgende:

- 1) Europa-Kommissionen fremsender omgående alle relevante dokumenter i henhold til artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, til den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed.
- 2) De tidsfrister, der er anført i artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004, begynder for Det Schweiziske Forbunds vedkommende at løbe, når den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed modtager de relevante dokumenter.

Nr. 802/2004

Kommissionens forordning af 7. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 133 af 30.4.2004, s. 1) (artikel 1-24), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 3)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1033/2008 (EUT L 279 af 22.10.2008, s. 3)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1269/2013 (EUT L 336 af 14.12.2013, s. 1)

2006/111

Kommissionens direktiv af 16. november 2006 om gennemskeligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskelighed i bestemte virksomheder (EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17)

Nr. 487/2009

Rådets forordning af 25. maj 2009 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren (EUT L 148 af 11.6.2009, s. 1).

### 3. Luftfartssikkerhed

Nr. 216/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.2.2008, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2009 (EUT L 199 af 31.7.2009, s. 6)
- Forordning (EF) nr. 1108/2009 (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 51)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 6/2013 (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 34)
- Kommissionens forordning (EU) 2016/4 (EUT L 3 af 6.1.2016, s. 1)

Luftfartssikkerhedsagenturet (EASA) har også i Schweiz de beføjelser, som forordningens bestemmelser tillægger det.

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser med henblik på afgørelser, som den er tillagt i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 5 og 7, artikel 24, stk. 5, artikel 25, stk. 1, artikel 38, stk. 3, nr. i), artikel 39, stk. 1, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3 og 5, artikel 42, stk. 4, artikel 54, stk. 1, og artikel 61, stk. 3.

Uanset den horisontale tilpasning, der er fastsat bestemmelser om i andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, er Schweiz ikke omfattet af henvisningerne til »medlemsstater« i forordningens artikel 65 eller i de bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i nævnte bestemmelse.

Intet i denne forordning må fortolkes på en sådan måde, at EASA bemyndiges til at handle på Schweiz' vegne i forbindelse med internationale aftaler, medmindre der er tale om at yde bistand i forbindelse med overholdelsen af dets forpligtelser i henhold til sådanne aftaler.

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

a) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

- i) I stk. 1 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.
- ii) I stk. 2, litra a), indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.
- iii) Stk. 2, litra b) og c), udgår.
- iv) Følgende stykke tilføjes:

»3. Når Fællesskabet forhandler med et tredjeland for at indgå en aftale, som fastsætter, at en medlemsstat eller EASA må udstede certifikater på grundlag af certifikater udstedt af det pågældende tredjeland, bestræber det sig på at opnå et tilbud om en lignende aftale for Schweiz med det pågældende tredjeland. Schweiz bestræber sig på sin side på at indgå aftaler med tredjelands, som svarer til Fællesskabets aftaler med disse«.

b) I artikel 29 tilføjes følgende stykke:

»4. Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne kan schweiziske statsborgere, som råder over alle deres borgerrettigheder, blive ansat på kontrakt af agenturets administrerende direktør.«

c) I artikel 30 tilføjes følgende stykke:

»Schweiz anvender protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, jf. bilag A til nærværende bilag, på agenturet i overensstemmelse med tillægget til bilag A.«

d) I artikel 37 tilføjes følgende stykke:

»Schweiz deltager fuldt ud i bestyrelsen og har i denne de samme rettigheder og forpligtelser som EU-medlemsstaterne med undtagelse af stemmeret«.

e) I artikel 59 tilføjes følgende stykke:

»12. Schweiz medvirker til at yde det finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra b), efter følgende formel:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

hvor:

S = den del af agenturets budget, som ikke dækkes af de gebyrer og betalinger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d)

a = antallet af associerede stater

b = antallet af EU-medlemsstater

c = Schweiz' bidrag til ICAO's budget

C = EU-medlemsstaternes og de associerede stateres samlede bidrag til ICAO's budget.«

f) I artikel 61 tilføjes følgende stykke:

»Bestemmelserne om Fællesskabets finanskontrol i Schweiz af deltagerne i agenturets aktiviteter findes i bilag B til nærværende bilag.«

g) Bilag II til forordningen udvides til at omfatte følgende luftfartøjer som produkter, der er omfattet af artikel 2, stk. 3, litra a), punkt ii), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer <sup>(1)</sup>:

A/c — [HB-IMY, HB-IWY] — type Gulfstream G-IV

A/c — [HB-IM], HB-IVZ, HB-JES] — type Gulfstream G-V

A/c — [HB-ZCW, HB-ZDF] — type MD900.

<sup>(1)</sup> EUTL 243 af 27.9.2003, s. 6.

*Nr. 1178/2011*

Kommissionens forordning af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 290/2012 (EUT L 100 af 5.4.2012, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 70/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 25)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2014 (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 33)
- Kommissionens forordning (EU) 2015/445 (EUT L 74 af 18.3.2015, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) 2016/539 (EUT L 91 af 7.4.2016, s. 1)

*Nr. 3922/91*

Rådets forordning af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4) (artikel 1-3, artikel 4, stk. 2, artikel 5-11 og artikel 13), som ændret senest ved:

- Forordning (EF) nr. 1899/2006 (EUT L 377 af 27.12.2006, s. 1)
- Forordning (EF) nr. 1900/2006 (EUT L 377 af 27.12.2006, s. 176)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2008 (EUT L 10 af 12.1.2008, s. 1)
- Kommissionens forordning (EF) nr. 859/2008 (EUT L 254 af 20.9.2008, s. 1)

*Nr. 996/2010*

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 20. oktober 2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 35), som ændret ved:

- Forordning (EU) nr. 376/2014 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18)

*Nr. 104/2004*

Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 20)

*Nr. 2111/2005*

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfarts-selskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 15)

*Nr. 473/2006*

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om gennemførelsesbestemmelser til den fællesskabsliste over luftfarts-selskaber med driftsforbud i Fællesskabet, der er omhandlet i kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 (EUT L 84 af 23.3.2006, s. 8)

*Nr. 474/2006*

Kommissionens forordning af 22. marts 2006 om opstilling af fællesskabslisten over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet i henhold til kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 (EUT L 84 af 23.3.2006, s. 14), som ændret senest ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/871 (EUT L 152 af 15.6.2018, s. 5)

## Nr. 1332/2011

Kommissionens forordning af 16. december 2011 om fastlæggelse af fælles krav til udnyttelse af luftrummet og operationelle procedurer til forebyggelse af kollisioner i luften (EUT L 336 af 20.12.2011, s. 20), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2016/583 (EUT L 101 af 16.4.2016, s. 7)

## Nr. 646/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning af 16. juli 2012 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende bøder og tvangsbøder i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 187 af 17.7.2012, s. 29)

## Nr. 748/2012

Kommissionens forordning af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer (EUT L 224 af 21.8.2012, s. 1), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 7/2013 (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 36)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 69/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 12)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1039 (EUT L 167 af 1.7.2015, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2016/5 (EUT L 3 af 6.1.2016, s. 3)

## Nr. 965/2012

Kommissionens forordning af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 296 af 25.10.2012, s. 1), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 800/2013 (EUT L 227 af 24.8.2013, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 71/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 27)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 (EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 379/2014 (EUT L 123 af 24.4.2014, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/140 (EUT L 24 af 30.1.2015, s. 5)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1329 (EUT L 206 af 1.8.2015, s. 21)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/640 (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 18)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/2338 (EUT L 330 af 16.12.2015, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2016/1199 (EUT L 198 af 23.7.2016, s. 13)

— Kommissionens forordning (EU) 2017/363 (EUT L 55 af 2.3.2017, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/394 (EUT L 71 af 14.3.2018, s. 1)

## 2012/780

Kommissionens afgørelse af 5. december 2012 om adgangsrettigheder til det centrale europæiske register over sikkerhedsanbefalinger i henhold til artikel 18, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF (EUT L 342 af 14.12.2012, s. 46)

## Nr. 628/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 28. juni 2013 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs arbejdsmetoder ved standardinspektioner og overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2006 (EUT L 179 af 29.6.2013, s. 46)

*Nr. 139/2014*

Kommissionens forordning af 12. februar 2014 om fastsættelse af krav og administrative procedurer for flyvepladser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 44 af 14.2.2014, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2017/161 (EUT L 27 af 1.2.2017, s. 99)
- Kommissionens forordning (EU) 2018/401 (EUT L 72 af 15.3.2018, s. 17)

*Nr. 319/2014*

Kommissionens forordning af 27. marts 2014 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 593/2007 (EUT L 93 af 28.3.2014, s. 58)

*Nr. 376/2014*

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18)

*Nr. 452/2014*

Kommissionens forordning af 29. april 2014 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for tredjelandsoperatørers flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 12), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2016/1158 (EUT L 192 af 16.7.2016, s. 21)

*Nr. 1321/2014*

Kommissionens forordning af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2015/1088 (EUT L 176 af 7.7.2015, s. 4)
- Kommissionens forordning (EU) 2015/1536 (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 16)
- Kommissionens forordning (EU) 2017/334 (EUT L 50 af 28.2.2017, s. 13)

*2015/340*

Kommissionens forordning af 20. februar 2015 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveledercertifikater i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 805/2011 (EUT L 63 af 6.3.2015, s. 1)

*2015/640*

Kommissionens forordning af 23. april 2015 om supplerende luftdygtighedsspecifikationer for en given type operationer og om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 18), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2018/394 (EUT L 71 af 14.3.2018, s. 1)

*2015/1018*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 29. juni 2015 om opstilling af en liste, der klassificerer begivenheder inden for civil luftfart, som skal indberettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 (EUT L 163 af 30.6.2015, s. 1)

2016/2357

Kommissionens afgørelse af 19. december 2016 om manglende effektiv overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår certifikater udstedt af Hellenic Aviation Training Academy (HATA) og del-66-licenser udstedt på grundlag heraf (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 72)

2018/395

Kommissionens forordning af 13. marts 2018 om gennemførelsesbestemmelser for flyvning med balloner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 71 af 14.3.2018, s. 10)

#### 4. Luftfartssikkerhed (security)

Nr. 300/2008

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72)

Nr. 272/2009

Kommissionens forordning af 2. april 2009 om supplerung af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed som fastlagt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 (EUT L 91 af 3.4.2009, s. 7), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 297/2010 (EUT L 90 af 10.4.2010, s. 1)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 720/2011 (EUT L 193 af 23.7.2011, s. 19)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2011 (EUT L 293 af 11.11.2011, s. 22)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2013 (EUT L 77 af 20.3.2013, s. 5)

Nr. 1254/2009

Kommissionens forordning af 18. december 2009 om fastlæggelse af kriterier for medlemsstaternes fravigelse af de fælles grundlæggende normer for den civile luftfarts sikkerhed og vedtagelse af alternative sikkerhedsforanstaltninger (EUT L 338 af 19.12.2009, s. 17), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2016/2096 (EUT L 326 af 1.12.2016, s. 7)

Nr. 18/2010

Kommissionens forordning af 8. januar 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 med hensyn til specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart (EUT L 7 af 12.1.2010, s. 3)

Nr. 72/2010

Kommissionens forordning af 26. januar 2010 om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfartssikkerhedsområdet (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/472 (EUT L 85 af 1.4.2016, s. 28)

2015/1998

Kommissionens gennemførelsesforordning af 5. november 2015 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed (EUT L 299 af 14.11.2015, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2426 (EUT L 334 af 22.12.2015, s. 5)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/815 (EUT L 122 af 13.5.2017, s. 1)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/55 (EUT L 10 af 13.1.2018, s. 5)



C(2015) 8005

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 16. november 2015 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed, der indeholder oplysninger som omhandlet i artikel 18, litra a), i forordning (EF) nr. 300/2008, som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 3030
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4857

## 5. Lufttrafikstyring

Nr. 549/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34)

Kommissionen kan i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 6, 8, 10, 11 og 12.

I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 ændres »på fællesskabsplan« til »på fællesskabsplan, hvori Schweiz deltager«.

Uanset den horisontale tilpasning, der henvises til i andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, gælder henvisningerne til »medlemsstaterne« i artikel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 eller i de bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i nævnte bestemmelse, ikke for Schweiz.

Nr. 550/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (»luftfartstjenesteforordningen«), som ændret ved:

- Forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34)

Kommissionen kan i henseende til Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 9a, 9b, 15, 15a, 16 og 17.

Forordningens bestemmelser ændres med henblik på denne aftale således:

a) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 og stk. 6 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

d) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

e) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen retter denne afgørelse til medlemsstaterne og underretter tjenesteudøveren herom, for så vidt denne er retligt berørt.«

## Nr. 551/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum («luftrumsforordningen») (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34)

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 3a, 6 og 10.

## Nr. 552/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet («interoperabilitetsforordningen») (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34)

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 4 og 7 samt artikel 10, stk. 3.

Forordningens bestemmelser ændres med henblik på denne aftale således:

a) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

I stk. 4 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I bilag III foretages følgende ændring:

I afsnit 3, andet og sidste led, indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

## Nr. 2150/2005

Kommissionens forordning af 23. december 2005 om fælles regler for fleksibel udnyttelse af luftrummet (EUT L 342 af 24.12.2005, s. 20)

## Nr. 1033/2006

Kommissionens forordning af 4. juli 2006 om procedurekravene for flyveplaner i fasen før flyvning i det fælles europæiske luftrum (EUT L 186 af 7.7.2006, s. 46), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 428/2013 (EUT L 127 af 9.5.2013, s. 23)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2120 (EUT L 329 af 3.12.2016, s. 70)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/139 (EUT L 25 af 30.1.2018, s. 4)

## Nr. 1032/2006

Kommissionens forordning af 6. juli 2006 om krav til automatiske systemer til udveksling af flyvedata med henblik på anmeldelse, koordination og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder (EUT L 186 af 7.7.2006, s. 27), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 30/2009 (EUT L 13 af 17.1.2009, s. 20)

## Nr. 219/2007

Rådets forordning af 27. februar 2007 om oprettelse af et fællesforetagende til udvikling af en ny generation af det europæiske lufttrafikstyringssystem (SESAR) (EUT L 64 af 2.3.2007, s. 1), som ændret ved:

— Rådets forordning (EF) nr. 1361/2008 (EUT L 352 af 31.12.2008, s. 12)

— Rådets forordning (EU) nr. 721/2014 (EUT L 192 af 1.7.2014, s. 1)

Nr. 633/2007

Kommissionens forordning af 7. juni 2007 om krav til anvendelse af en flyvedataoverførselsprotokol med henblik på anmeldelse, samordning og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder (EUT L 146 af 8.6.2007, s. 7), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 283/2011 (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 23)

2017/373 <sup>(1)</sup>

— Kommissionens gennemførelsesforordning af 1. marts 2017 om fastsættelse af fælles krav til udøvere af lufttrafikstyrings- og luftfartstjenester og andre lufttrafikstyringsnetfunktioner og tilsynet med disse udøvere, om ophævelse af forordning (EF) nr. 482/2008, gennemførelsesforordning (EU) nr. 1034/2011 og (EU) nr. 1035/2011 samt forordning (EU) 2016/1377 og om ændring af forordning (EU) nr. 677/2011 (EUT L 62 af 8.3.2017, s. 1)

Nr. 29/2009

Kommissionens forordning af 16. januar 2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum (EUT L 13 af 17.1.2009, s. 3), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/310 (EUT L 56 af 27.2.2015, s. 30)

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasning:

»Schweiz UIR« tilføjes i del A i bilag I.

Nr. 262/2009

Kommissionens forordning af 30. marts 2009 om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum (EUT L 84 af 31.3.2009, s. 20), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 11)

Nr. 73/2010

Kommissionens forordning af 26. januar 2010 om fastlæggelse af krav til luftfartsdatas og luftfartsinformations kvalitet i det fælles europæiske luftrum (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 6), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1029/2014 (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 9)

Nr. 255/2010

Kommissionens forordning af 25. marts 2010 om fastlæggelse af fælles regler for lufttrafikregulering (ATFM) (EUT L 80 af 26.3.2010, s. 10), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1006 (EUT L 165 af 23.6.2016, s. 8)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2159 (EUT L 304 af 21.11.2017, s. 45)

C(2010) 5134

Kommissionens afgørelse af 29. juli 2010 om udpegning af et præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum

Nr. 176/2011

Kommissionens forordning af 24. februar 2011 om oplysninger, som skal forelægges forud for oprettelse eller ændring af en funktional luftrumsblok (EUT L 51 af 25.2.2011, s. 2)

<sup>(1)</sup> Forordning (EU) 2017/373 anvendes først fra januar 2020. Artikel 9, stk. 2, finder dog anvendelse fra den dato, hvor forordning (EU) 2017/373 træder i kraft. For agenturets vedkommende finder artikel 4, stk. 1, 2, 5, 6 og 8, og artikel 5 også anvendelse fra den dato, hvor forordningen træder i kraft. For datatjenesteudbyderes vedkommende finder artikel 6 under alle omstændigheder anvendelse fra den 1. januar 2019 og — når en sådan udbyder ansøger om og får tildelt et certifikat i henhold til artikel 6 — fra den dato, hvor forordning (EU) 2017/373 træder i kraft. I mellemtiden finder de relevante artikler i forordning (EF) nr. 482/2008 fortsat anvendelse.

*Nr. 677/2011*

Kommissionens forordning af 7. juli 2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010 (EUT L 185 af 15.7.2011, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 970/2014 (EUT L 272 af 13.9.2014, s. 11)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/373 (EUT L 62 af 8.3.2017, s. 1)

*2011/4130*

Kommissionens afgørelse af 7. juli 2011 om udnævnelse af en netforvalter for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum

*Nr. 1034/2011*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 17. oktober 2011 om tilsyn med sikkerheden i forbindelse med lufttrafikstyring og luftfartstjenester og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010 (EUT L 271 af 18.10.2011, s. 15)

*Nr. 1035/2011*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 17. oktober 2011 om fastsættelse af fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester og om ændring af forordning (EF) nr. 482/2008 og (EU) nr. 691/2010 (EUT L 271 af 18.11.2011, s. 23), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 448/2014 (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 53)

*Nr. 1206/2011*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til luftfartøjsidentifikation med henblik på overvågning af det fælles europæiske luftrum (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 23)

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasning:

»Schweiz UIR« tilføjes i bilag I.

*Nr. 1207/2011*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til overvågningens præstationer og interoperabilitet i det fælles europæiske luftrum (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 35), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1028/2014 (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 7)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/386 (EUT L 59 af 7.3.2017, s. 34)

*Nr. 923/2012*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 26. september 2012 om fælles regler for luftrummet og operationelle bestemmelser vedrørende luftfartstjenester og -procedurer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1035/2011 og forordning (EF) nr. 1265/2007, (EF) nr. 1794/2006, (EF) nr. 730/2006, (EF) nr. 1033/2006 og (EU) nr. 255/2010 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1), som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) 2015/340 (EUT L 63 af 6.3.2015, s. 1)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1185 (EUT L 196 af 21.7.2016, s. 3)

*Nr. 1079/2012*

Kommissionens gennemførelsesforordning af 16. november 2012 om krav til talekanaladskillelse for det fælles europæiske luftrum (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 14), som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 657/2013 (EUT L 190 af 11.7.2013, s. 37)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 11)
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2160 (EUT L 304 af 21.11.2017, s. 47)

Nr. 390/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om oprettelse af en præstationsordning for luftfartstjenester og netfunktioner (EUT L 128 af 9.5.2013, s. 1)

Nr. 391/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om en fælles afgiftsordning for luftfartstjenester (EUT L 128 af 9.5.2013, s. 31)

Nr. 409/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning af 3. maj 2013 om definition af fælles projekter, etablering af en ledelsesordning og afdækning af incitamenter til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen (EUT L 123 af 4.5.2013, s. 1)

2014/132

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 11. marts 2014 om fastsættelse af EU-dækkende præstationsmål for lufttrafikstyringsnet og varslingstærskelværdier for den anden referenceperiode 2015-19 (EUT L 71 af 12.3.2014, s. 20)

Nr. 716/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning af 27. juni 2014 om oprettelse af Pilot Common Project til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 19)

2015/2224

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 27. november 2015 om udnævnelse af formanden, medlemmerne og deres suppleanter i netadministrationsorganet for netfunktioner for lufttrafikstyring for den anden referenceperiode (2015-2019) (EUT L 316 af 2.12.2015, s. 9)

2016/1373

Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 11. august 2016 om godkendelse af netpræstationsplanen for den anden referenceperiode for det fælles europæiske luftrums præstationsordning (2015-2019) (EUT L 217 af 12.8.2016, s. 51)

## 6. Miljø og støj

2002/30

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. marts 2002 om bestemmelser og procedurer med henblik på indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (artikel 1-12 og 14-18) (EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40)

(De ændringer af bilag I, der hidrører fra kapitel 8 (Transportpolitik), afsnit G (Lufttransport), punkt 2, i bilag II til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, er gældende).

89/629

Rådets direktiv af 4. december 1989 om begrænsning af støjemissionen fra civile subsoniske jetfly (EFT L 363 af 13.12.1989, s. 27)

(Artikel 1-8)

2006/93

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om regulering af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (EUT L 374 af 27.12.2006, s. 1)

## 7. Forbrugerbeskyttelse

90/314

Rådets direktiv af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59)

(Artikel 1-10)

93/13

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29)

(Artikel 1-11)

Nr. 2027/97

Rådets forordning af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (EFT L 285 af 17.10.1997, s. 1) (artikel 1-8), som ændret ved:

— Forordning (EF) nr. 889/2002 (EFT L 140 af 30.5.2002, s. 2)

Nr. 261/2004

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1)

(Artikel 1-18)

Nr. 1107/2006

Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1)

## 8. Diverse

2003/96

Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51)

(Artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 2).

## 9. Bilag:

A: Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter

B: Bestemmelser om Den Europæiske Unions finanskontrol af schweiziske deltagere i EASA's aktiviteter

—

## BILAG A

**Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) på medlemsstaternes områder nyder de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

## KAPITEL I

**DEN EUROPÆISKE UNIONS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER***Artikel 1*

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvision, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

*Artikel 2*

Unionens arkiver er ukrænkelige.

*Artikel 3*

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for skatter, afgifter og gebyrer, som blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser.

*Artikel 4*

Unionen er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende import og eksport af dens publikationer.

## KAPITEL II

**MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER***Artikel 5*

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

*Artikel 6*

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

## KAPITEL III

**MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET***Artikel 7*

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der rejser til udlandet i midlertidigt officielt hverv
- b) af de øvrige medlemsstats regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

*Artikel 8*

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsforfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

*Artikel 9*

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgelse.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

## KAPITEL IV

**REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATENE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER***Artikel 10*

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.



## KAPITEL V

## DEN EUROPÆISKE UNIONS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

## Artikel 11

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte nyder uanset deres nationalitet på hver af medlemsstaternes områder følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgelse for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og øvrige ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligvis indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohav og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohav og ejendele, i begge tilfælde med forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

## Artikel 12

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

## Artikel 13

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

## Artikel 14

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

*Artikel 15*

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artikel 11, artikel 12, stk. 2, og artikel 13 finder anvendelse på helt eller delvist.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

## KAPITEL VI

**PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS UNIONEN***Artikel 16*

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer tredjelandes repræsentationer, der er akkrediteret hos Unionen, sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

## KAPITEL VII

**ALMINDELIGE BESTEMMELSER***Artikel 17*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den immunitet, der er tilstået en tjenestemand eller anden ansat, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

*Artikel 18*

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

*Artikel 19*

Artikel 11 til 14 og artikel 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

*Artikel 20*

Artikel 11 til 14 og artikel 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statuten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

*Artikel 21*

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves på de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

*Artikel 22*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

---

## Tillæg

**Nærmere bestemmelser for anvendelsen af protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter i Schweiz**

## 1. Udvidelsen af anvendelsen til Schweiz

Henvisninger til medlemsstaterne i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (i det følgende benævnt »protokollen«) omfatter også Schweiz, medmindre andet udtrykkeligt fastsættes i de følgende bestemmelser.

## 2. Agenturets fritagelse for indirekte skatter (herunder moms)

Der opkræves ikke moms i Schweiz for varer og tjenesteydelser, der eksporteres fra Schweiz. Moms, der opkræves ved levering af varer og tjenesteydelser til tjenestebrug til agenturet i Schweiz, skal ifølge protokollens artikel 3, stk. 2, tilbagebetales. Der indrømmes momsfritagelse, hvis den samlede købspris på de varer eller tjenesteydelser, der er angivet på fakturaen eller på et tilsvarende dokument, udgør mindst 100 CHF (inkl. skatter og afgifter).

Momsen tilbagebetales efter indsendelse af de relevante schweiziske formularer til »Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA«. Ansøgningerne behandles i princippet inden for tre måneder fra indsendelsen af ansøgningen og de nødvendige bilag.

## 3. Procedurer for anvendelsen af reglerne for agenturets personale

For så vidt angår protokollens artikel 12, stk. 2, fritager Schweiz ifølge egne retsprincipper agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte, jf. artikel 2 i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 <sup>(1)</sup>, for alle skatter, der opkræves af de føderale, kantonale og kommunale myndigheder af lønninger, vederlag og honorarer, der udbetales af Den Europæiske Union, og som beskattes til fordel for Den Europæiske Union.

Schweiz betragtes ikke som en medlemsstat i betydningen i punkt 1 ovenfor med henblik på anvendelsen af protokollens artikel 13.

Agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte samt de medlemmer af deres familie, der er tilsluttet socialsikringsordningen for Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte, har ikke pligt til at være tilsluttet den schweiziske socialsikringsordning.

Den Europæiske Unions Domstol har enekompetence i alle spørgsmål vedrørende forholdet mellem agenturet eller Kommissionen og dets personale med hensyn til anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 <sup>(2)</sup> og andre bestemmelser i EU-retten om arbejdsforhold.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 af 25. marts 1969 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (Vedtægten for tjenestemænd) (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

## BILAG B

**Finanskontrol af schweiziske deltagere i det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs Aktiviteter**

## Artikel 1

**Direkte kommunikation**

Agenturet og Kommissionen kommunikerer direkte med alle personer eller enheder, der er hjemmehørende i Schweiz, og som deltager i agenturets aktiviteter, enten som kontrahenter, deltagere i agenturets programmer, modtagere af en betaling over agenturets eller Kommissionens budget eller som underkontrahenter. De pågældende kan direkte til Kommissionen og agenturet sende alle oplysninger og relevante dokumenter, som de skal meddele i henhold til de bestemmelser, der henvises til i denne afgørelse, samt til de kontrakter eller aftaler, der er indgået, og de afgørelser, der er truffet i medfør af disse.

## Artikel 2

**Kontrol**

1. Ifølge Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 <sup>(1)</sup> og den finansforordning, som agenturets bestyrelse vedtog den 26. marts 2003 i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 <sup>(2)</sup>, og ifølge de øvrige bestemmelser, som nærværende afgørelse henviser til, kan det i kontrakter og aftaler, der indgås, og beslutninger, der træffes med modtagere hjemmehørende i Schweiz fastsættes, at agenturets og Kommissionens ansatte eller andre, som de har givet beføjelse dertil, til enhver tid kan foretage videnskabelig, finansiel, teknologisk og anden revision hos dem og deres underkontrahenter.
2. Ansatte i agenturet eller Kommissionen eller andre personer, der er bemyndiget af agenturet eller Kommissionen, skal have uhindret adgang til arbejdssteder, lokaler og dokumenter samt alle nødvendige informationer, herunder også i elektronisk form, med henblik på gennemførelse af denne revision. Denne adgangsret skal udtrykkeligt fremgå af kontrakter eller aftaler, der indgås ifølge de bestemmelser, som nærværende aftale henviser til.
3. Den Europæiske Revisionsret har samme rettigheder som Kommissionen.
4. Revisionen kan finde sted fem år efter nærværende afgørelses udløb eller i overensstemmelse med betingelserne i de kontrakter og aftaler, der er indgået, eller de afgørelser, der er truffet.
5. Den schweiziske forbundsfinanskontrol underrettes på forhånd om revisioner, der gennemføres på schweizisk område. Denne underretning er ikke en retlig forudsætning for gennemførelsen af revisionerne.

## Artikel 3

**Kontrol på stedet**

1. Som led i denne afgørelse bemyndiges Kommissionen (OLAF) til at foretage kontrol og inspektion på stedet på schweizisk område i overensstemmelse med betingelserne og reglerne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 <sup>(3)</sup>.
2. Kommissionen forbereder og gennemfører kontrol og inspektion på stedet i nært samarbejde med den schweiziske forbundsfinanskontrol eller andre kompetente schweiziske myndigheder, der er udpeget af forbundsfinanskontrollen, som underrettes i god tid om kontrollens og inspektionens indhold, formål og retsgrundlag, således at de kan yde den fornødne bistand. Med henblik herpå kan de kompetente schweiziske myndigheder deltage i kontrollen og inspektionen på stedet.
3. Hvis de berørte kompetente schweiziske myndigheder ønsker det, gennemføres den pågældende kontrol og inspektion på stedet af Kommissionen og de kompetente schweiziske myndigheder i fællesskab.

<sup>(1)</sup> Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

<sup>(2)</sup> Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72).

<sup>(3)</sup> Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4. Hvis deltagerne i programmet modsætter sig kontrol eller inspektion på stedet, yder de schweiziske myndigheder i overensstemmelse med de nationale bestemmelser Kommissionens inspektører den bistand, der er nødvendig for, at de kan udføre den kontrol og inspektion på stedet, som de er blevet pålagt.

5. Kommissionen meddeler så hurtigt som muligt den schweiziske forbundsfinanskontrol alle oplysninger om uregelmæssigheder eller mistanke om uregelmæssigheder, som den har fået kendskab til under gennemførelsen af kontrollen eller inspektionen på stedet. Kommissionen skal under alle omstændigheder underrette ovennævnte myndighed om resultatet af kontrollen og inspektionen.

#### Artikel 4

### Information og samråd

1. For at sikre at dette bilag gennemføres korrekt, udveksler de kompetente myndigheder i Schweiz og i Fællesskabet jævnligt oplysninger, og de iværksætter samråd, når den ene eller den anden af parterne anmoder herom.

2. De kompetente schweiziske myndigheder underretter straks agenturet og Kommissionen om alle elementer, de får kendskab til, som kan give formodning om eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af kontrakter, der indgås i henhold til de bestemmelser, som denne afgørelse henviser til.

#### Artikel 5

### Fortrolighed

Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i medfør af dette bilag, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, lignende oplysninger har efter den schweiziske lovgivning og efter de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner. Oplysningerne må ikke meddeles til andre end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Schweiz i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, eller anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af de kontraherende parter finansielle interesser.

#### Artikel 6

### Administrative foranstaltninger og sanktioner

Uden at det berører anvendelsen af den schweiziske strafferet, kan agenturet eller Kommissionen pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 <sup>(1)</sup> samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 <sup>(2)</sup>.

#### Artikel 7

### Inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse

Agenturets eller Kommissionens afgørelser, der vedtages som led i anvendelsen af denne afgørelse, og som indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes i Schweiz.

Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en kontrol, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den myndighed, som den schweiziske regering har udpeget og anmeldt for agenturet og Kommissionen. Tvangsfuldbyrdelsen skal finde sted efter de schweiziske retsplejeregler. Lovligheden af den afgørelse, der udgør fuldbyrdelsesgrundlaget, er underlagt Den Europæiske Unions Domstols kontrol.

Afgørelser, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol i medfør af en voldgiftsbestemmelse, har fuldbyrdelseskraft på samme betingelser.

---

<sup>(1)</sup> Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1)

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesse (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

**BERIGTIGELSER**

**Berigtigelse til Rådets direktiv (EU) 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig**

(Den Europæiske Unions Tidende L 282 af 12. november 2018)

På side 7, artikel 1, tilføjes følgende nummer:

»4) Artikel 193 affattes således:

»Artikel 193

Momsen påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer eller ydelser, bortset fra de tilfælde, hvor afgiften påhviler en anden person i medfør af artikel 194-199b og artikel 202.«

---

**Berigtigelse til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1921 af 4. december 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/191/EU om tilladelse til Letland til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 168a i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem**

(Den Europæiske Unions Tidende L 311 af 7. december 2018)

Titlen i indholdsfortegnelsen og på side 36:

*I stedet for:* »Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1921 af 4. december 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/191/EU om tilladelse til Letland til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 168a i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem«

*læses:* »Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1921 af 4. december 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2429 om tilladelse til Letland til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 168a i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem«.

Side 36, betragtning 9:

*I stedet for:* »Gennemførelsesafgørelse 2013/191/EU bør derfor ændres —«

*læses:* »Gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2429 bør derfor ændres —«.

Side 37, artikel 1:

*I stedet for:* »Artikel 6 i gennemførelsesafgørelse 2013/191/EU affattes således:«

*læses:* »Artikel 6 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2429 affattes således:«.

---











ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)  
ISSN 1725-2520 (papirudgave)



**Den Europæiske Unions Publikationskontor**  
2985 Luxembourg  
LUXEMBOURG

**DA**